

РОЛЬ ПОДАТКІВ І ЗБОРІВ У ДОХОДАХ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ

<http://doi.org/>

© Лучишин Л.М., 2019

Визначено основні проблеми адміністрування місцевих податків та зборів, їх фінансова ефективність, а також проведено аналіз факторів, що впливають на динаміку надходжень. Зауважено, що підвищення ролі місцевих податків і зборів та збільшення їх частки у власних доходах місцевих бюджетів, є одним із головних завдань фінансово-бюджетної політики держави, а також, що важливе місце у формуванні доходів місцевих бюджетів належить розвитку місцевого оподаткування. Підкреслено, що оскільки встановлення розміру ставок місцевих податків і зборів (в межах, визначених Податковим кодексом України) належить виключно до компетенції органів місцевого самоврядування, вони мають реальні можливості впливати на обсяги надходжень зазначених платежів до відповідних бюджетів.

Ключові слова: адміністрування місцевих податків, податковий механізм, фінансова ефективність, пільги та преференції.

Постановка проблеми

Значна залежність місцевих бюджетів від державного бюджету свідчить про недосконалість розподілу дохідно-видаткових повноважень між рівнями управління і системами міжбюджетних відносин, відсутність права органів місцевого самоврядування на встановлення власних податків і зборів на своїй території, пріоритети у наданні пільг фізичним і юридичним особам, а також незначна фінансова роль місцевих податків і зборів і, як наслідок низька їх питома вага в доходах місцевих бюджетів, у валовому внутрішньому продукті.

Недостатня увага приділяється регіональним особливостям, і деякі фінансові можливості не використовуються. Звісно, що у кожному регіоні існують певні об'єкти оподаткування, здатні поповнити доходи місцевих бюджетів для вирішення ширшого кола економічних і соціальних проблем.

Своєчасне вирішення зазначених проблем набуває особливої актуальності, оскільки є основою акумуляції фінансових ресурсів, необхідних для розвитку як територіальних громад, так і держави в цілому.

Аналіз останніх досліджень

Проблеми щодо наповнення місцевих бюджетів гостро відчують як органи місцевого самоврядування, так і науковці. Українські вчені в останні роки активно долучилися до вивчення процесів децентралізації та їх фінансового забезпечення в Україні.

Вивченню правового регулювання системи місцевого оподаткування присвятили свої праці В. Андрущенко, Л.О. Нікітіна, В.М. Кофлан, А.А. Нечай, І.Є.Криницький, та інші. Формування доходної частини місцевих бюджетів за рахунок місцевих податків і зборів вивчали Т. Є. Городецька, О.В. Покатаєва, В.І. Теремецький, О.М. Білянський та інші.

Зокрема, застосовувались методи порівняльного аналізу – під час вивчення змісту наукової літератури та законодавчої бази і узагальненні основних напрямів сучасних досліджень з обраної

проблематики; метод економічного аналізу – при визначенні механізму формування ресурсів місцевих бюджетів та його оцінки; метод експертних оцінок – для оцінки ефективності механізму формування фінансових ресурсів на місцевому рівні.

Разом з тим, незважаючи на значний доробок науковців в сфері місцевого оподаткування, проблеми підвищення ролі місцевих податків та зборів в якості інструмента наповнення доходної частини місцевих бюджетів залишаються вирішеними в неповній мірі.

Мета полягає у дослідженні змін, що відбулися у складі місцевого оподаткування, аналізі їх ефективності та пропозицій щодо підвищення їх ролі у власних доходах місцевих бюджетів, враховуючи досвід зарубіжних країн у проведенні реформи децентралізації та визначення основних проблем, які є наявні в Україні.

Виклад основного матеріалу

Фінансова децентралізація та її послідовність на сьогодні є чинником успіху, яка вже спрацювала належним чином для сотень об'єднаних громад з різних регіонів країни. Об'єднані територіальні громади будують нові дороги, ремонтують або будують дитячі садочки та реконструюють школи. Тому сьогодні важливо продовжувати реформу з децентралізації та впроваджуючи необхідні зміни для її вдосконалення. Автономія органів місцевого самоврядування має бути підкріплена відповідними повноваженнями щодо стягнення на власній території, податків і зборів в обсягах, достатніх для задоволення потреб місцевого розвитку.

Встановлення розміру податків та зборів (в межах, визначених Податковим кодексом) належить виключно до компетенції органів місцевого самоврядування. Тож вони мають реальні можливості впливати на обсяги надходжень зазначених платежів до відповідних бюджетів для формування ресурсного потенціалу органів місцевого самоврядування та слугувати джерелом соціального і економічного розвитку територій громад.

Весь спектр відносин, що виникають у сфері справляння податків і зборів, регламентовано Податковим кодексом України (далі ПКУ). Нормами ПКУ передбачено поділ податків і зборів на загальнодержавні та місцеві. При цьому місцеві податки є обов'язковими до сплати на території відповідних територіальних громад. Вони встановлюються відповідно до переліку і в межах граничних розмірів ставок, визначених ПКУ.

Вирішальна роль у забезпеченні виконання державної функції щодо регулювання економічних процесів належить податкам, які зараховуються до місцевих бюджетів для формування власних надходжень.

Лише в частині місцевих податків і зборів місцева влада має певну самостійність. Безумовно, що установлення місцевих податків та зборів, не передбачених Податковим кодексом, забороняється.

До повноважень сільських, селищних, міських рад щодо податків та зборів належать встановлення ставок місцевих податків та зборів в межах ставок, визначених Податковим кодексом; визначення переліку податкових агентів згідно із ст. 268 Податкового кодексу (щодо туристичного збору); зміну розміру їх ставок, надання податкових пільг, яке тягне за собою зміну податкових зобов'язань платників податків.

Структура податків і зборів схематично зображена на рисунку 1.

Надходження від місцевих податків і зборів зараховуються безпосередньо до доходів бюджетів місцевого самоврядування.

Окрім того, значна частина загальнодержавних податків і зборів зараховується до місцевих бюджетів у встановлених пропорціях.

З наведеного очевидно, що доходи місцевих бюджетів у частині загальнодержавних податків і зборів є величиною, на яку місцева влада не має безпосереднього впливу. Мається на увазі, що елементи податків і зборів (ставка, податкові пільги тощо) та пропорції розподілу надходжень

закріплені централізовано. Лише в частині місцевих податків і зборів місцева влада має певну самостійність, тому, що установлення місцевих податків та зборів, не передбачених Податковим кодексом, забороняється.

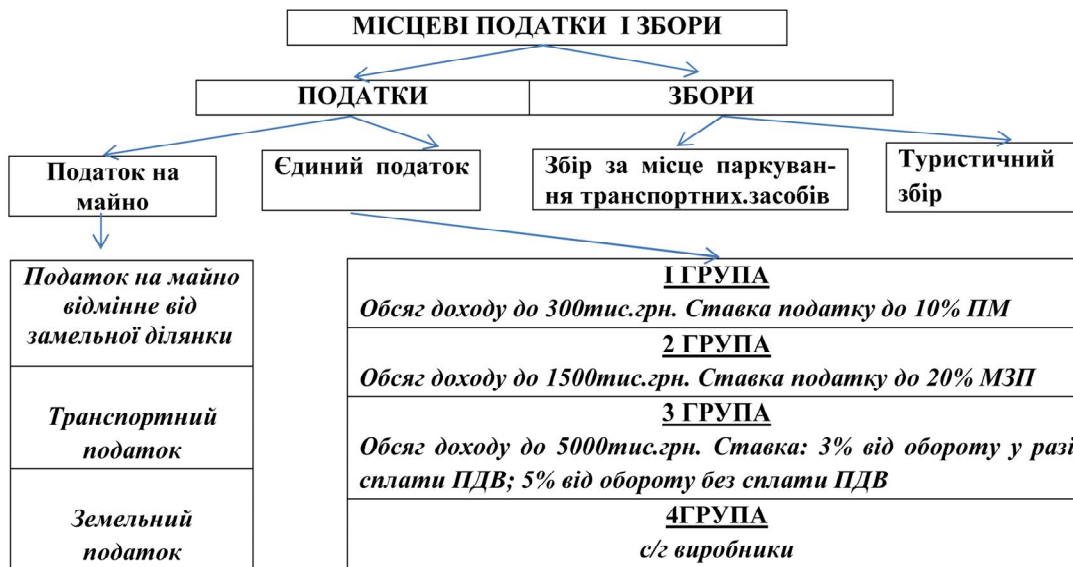

Рис. 1. Місцеві податки та збори в Україні

Таблиця 1

Формування місцевих бюджетів за рахунок податкових надходжень

Загальний фонд бюджетів обласного значення, районних бюджетів, бюджетів ОТГ	Загальний фонд обласних бюджетів:
Податок на доходи фізичних осіб – 60 %	Податок на доходи фізичних осіб – 15 %
Податок на прибуток підприємств комунальної власності, засновником яких є районні, міські ради, ОТГ – 100 %	Податок на прибуток – 10 %
Рентна плата за користування надрами для видобування нафти, природного газу та газового конденсату – 5 %	Податок на прибуток підприємств комунальної власності, засновником яких є обласна рада – 100 %
Держмито за місцем вчинення дій та видачі документів	
Рентна плата за користування надрами для видобування корисних копалин, водних ресурсів місцевого значення, за користування надрами не пов'язаними з видобуванням корисних копалин, за користування лісовими ресурсами (крім рубок деревини головного користування) – 100 %	
Акцизний податок з роздрібної торгівлі підакцизних товарів – 100 %	
Єдиний податок – 100 %	
Збір за паркування транспортних засобів – 100 %	
Туристичний збір – 100 %	
Податок на майно – 100 %	

Отже, вирішальна роль у забезпеченні виконання державної функції щодо регулювання економічних процесів належить податкам, які зараховуються до місцевих бюджетів. Проте, це не достатньо для забезпечення незалежності органів місцевого самоврядування.

За досліджуваній період загальна сума податкових надходжень свідчить про тенденцію росту, але, попри абсолютний приріст, їх частка у бюджеті є нестабільною. Це свідчить про те, що

хоча й відбувається постійне вдосконалення оподаткування, фінансовий потенціал податків недостатньо використовується через низку причин, зокрема через податкові пільги, ухилення від сплати, недоліки в адмініструванні, податкову заборгованість.

Для більш детального розуміння доцільно розглянути динаміку доходів місцевого бюджету Львівської області.

Порівняно з 2017 роком доходи місцевих бюджетів Львівщини минулоріч значно зросли. Зокрема суттєво зросли надходження від податку на нерухомість та на прибуток, натомість менше – на доходи фізичних осіб, та єдиний податок.

Рисунок 2. Динаміка надходжень податків і платежів до обласного бюджету Львівської області за 2015-2018 рр

Динаміка надходження податків і платежів, порівнюючи із попередніми роками, має позитивний результат, зокрема, податок на нерухоме майно зростає вже два роки поспіль, минулого року він склав 61 %, а за три попередні роки, по суті, надходження збільшилось втричі. Схожу динаміку у 2017 році мав податок на прибуток. Достатньо позитивною є динаміка надходження рентної плати за природні ресурси, однак податок на доходи фізичних осіб та єдиний податок мають тенденцію до зниження надходжень до аналогічного періоду минулого року.

За даними Мінфіну у 2018 році Львівщина посіла 5 місце по Україні із приросту до загального фонду місцевих бюджетів. Якщо у 2015 році виконання загального фонду становило 5 мільярдів 39 мільйонів, то у 2018 – уже 13 мільярдів 52 мільйони. Загальний фонд місцевого бюджету сформований на 102,4 %. За статистикою державної фінансової служби податкові надходження до місцевих бюджетів Львівщини за 4 роки зросли у 2,6 рази. Основними джерелами надходжень є податок на доходи з фізичних осіб – 64,2 %, єдиний податок – 14,0 %, плата за землю – 7,8 % та акцизний податок – 7,0 %.

За інформацією Львівської обласної державної адміністрації, надходження до бюджету збільшуються в результаті зростання виробництва у регіоні, зокрема, 6 % у 2017 році та +1,4 % в 2018 році. Найбільша питома вага, а це майже 22 % зростання, належить деревообробній галузі, 16 % текстильній та 15 % харчовій.

На сьогодні, податок на доходи фізичних осіб є складовою частиною фінансового механізму держави та відіграє не останню роль при наповненні дохідної частини бюджету. Надходження до зведеного бюджету від цього податку є досить вагомими та поступають лише податку на додану вартість, однак різке підвищення мінімальної заробітної плати з 3200 грн. у 2017 році до 4173 грн. у

2019 році, призвело до чергової хвилі тінізації доходів, нових способів мінімізації оподаткування у малому та середньому бізнесі, скорочення кадрів, закриття малих підприємств, нелегального працевлаштування і як наслідок зменшення рівня надходження податку на доходи фізичних осіб, або уповільнення його зростання.

Рисунок 3. Динаміка надходжень ПДФО до місцевих бюджетів Львівської області за 2016-2018 рр

Важливим критерієм щодо надходження до бюджету податку на доходи фізичних осіб, є податкова конкуренції між регіонами, а саме мобільність людей та зміни місця розміщення їх офісів і виробництва. Основною проблемою розбалансування місцевих бюджетів є зарахування податку з доходів фізичних осіб до місцевих бюджетів за місцезнаходженням підприємств. Через те, що в Україні більшість значних підприємств зареєстровані чи розміщені в адміністративних центрах, громади недоотримують податок на доходи тих працівників, які проживають та користуються соціальними послугами не за місцем праці. На динаміку надходжень податку з доходів фізичних осіб впливає і заробітна плата, яка в середньому по області становить понад 8 тисяч гривень. Для такого великого регіону, це дуже маленька зарплата а, тому її зростання не тільки забезпечить надходження до бюджету, але і допоможе зупинити відтік кваліфікованих кадрів за кордон. Не менш важливим для подальшого зростання надходжень є пошуки нових ринків збуту продукції та її належна сертифікація.

Також, слід врахувати, що на можливості управління податковою конкурентоспроможністю регіону впливають неподаткові фактори, а саме такі, як загальний рівень розвитку регіону, географічне розташування, кількість та якість природних ресурсів, кваліфікація та кількість трудових ресурсів, рівень розвитку технологій, політичний фактор, темпи росту населення, інвестиційна привабливість, рівень життя у регіоні, середня заробітна плата та інше.

Проте є ряд суттєвих проблем місцевих бюджетів в частині формування дохідної частини за рахунок податкових надходжень, усунення яких сприятиме зміцненню місцевих бюджетів та збалансуванню міжбюджетних відносин.

Проблему слабкої дохідної бази місцевих бюджетів слід шукати в невеликій кількості місцевих податків і зборів. Так, ПКУ було скасовано 12 місцевих податків та зборів. При цьому скасування комунального податку, ринкового збору та податку з реклами, на які припадало 90 % доходів від місцевих податків, відчутно знайшло своє відображення на доходах бюджетів місцевого самоврядування.

Є доцільним повернення податку на рекламу. Сьогодні ми живемо в епоху інформатизації суспільства, коли реклама відіграє велику роль як у діяльності більшості підприємств, так і в житті

пересічного громадянина. Проте, на жаль, в Україні реклама часто використовується як черговий спосіб “відмивання” грошей. Наслідком цього стала відміна податку з реклами, яка поширилась гучними промовами щодо неефективності даного платежу, проте цифри говорять про інше.

Потребує змін і спрощена система оподаткування, зокрема зміни, які б диференціювали спрощену систему оподаткування. Адже зараз цей податок використовується бізнесом для мінімізації податків. Багато суб’єктів господарювання працюють через фізичних осіб – підприємців. У них навіть немає юридичної особи. Замість неї працюють десятки підприємців – фізичних осіб, на рахунок яких надходить виручка. Досягнувши встановленого ліміту такі суб’єкти господарювання – фізичні особи подають заяви на закриття, а натомість, відкривають інший. Це завдає дуже великих втрат бюджету.

Податки на нерухомість вважаються найбільш ефективними саме на місцевому рівні. Це пов’язано з тим, що під час використання податку на нерухоме майно об’єкт оподаткування легко ідентифікувати, він має територіальну прив’язку, його не можна перемістити в іншу місцевість, як прибуток чи рухоме майно, ухиляючись від сплати податку. Податки на власність не зменшують податкову базу загальнодержавних податків та зборів; для них характерна стабільність надходжень на відміну від податку на прибуток чи податку на додану вартість, проте і вони потребують вдосконалення.

Сьогодні в Україні базою оподаткування податку на майно є загальна площа об’єкта житлової нерухомості (стаття 266 ПКУ). Неоформлене в належному порядку майно в Укрддержреєстрі не підлягає оподаткуванню. Отже, найбільш заможна частина населення, що буде дорогі житлові будинки, має можливість не сплачувати податок, не оформлюючи здачу збудованого і фактично введеного за призначенням житла в експлуатацію і не реєструючи його.

Слід зазначити, що база оподаткування податку на майно відмінне від земельної ділянки, в податковій системі України, суттєво відрізняється від європейських країн.

Більшість країн світу, при визначенні бази оподаткування використовують ринкову вартість оподатковуваних об’єктів. Такий підхід до визначення бази оподаткування дає змогу врахувати під час оподаткування об’єкта нерухомості його стан, місцезнаходження, інфраструктуру тощо, що позитивно впливає на розмір податкових надходжень до місцевих бюджетів та сприяє забезпеченню соціальної справедливості під час справляння такого податку.

Податок на нерухомість успішно застосовується у більшості країн світу. Він забезпечує 38 % надходжень до місцевих бюджетів у Канаді (в окремих провінціях – до 81 %), 33 % – у Франції та близько 30 % – у США (від 10 % до 70 %, залежно від штату). В країнах з економікою, що розвивається, податок на нерухомість становить 40-80 % платежів до місцевих бюджетів.

Відсутність інформації про ринкову вартість нерухомого майна в Україні унеможлиблює застосування ринкової оцінки нерухомого майна. В результаті, податок на майно сплачують однаково, як у великих мегаполісах, так і в малих селах.

Розглядаючи місцеві бюджети розвинених країн, слід вказати на їх велику ступень автономії, яка досягається в основному за рахунок значної питомої ваги місцевих податків і зборів у доходах місцевих бюджетів. Такі особливості пов’язані з історичними особливостями становлення місцевого оподаткування у розвинених країнах, а також прагненням місцевих органів влади до фінансової самостійності, що сприяє розвитку територіальних громад та забезпеченню необхідних соціальних послуг населенню.

Найбільшу частку від податкових надходжень у структурі сукупних доходів місцевих бюджетів мають Швеція (63 %) та Швейцарія (59 %), а також Іспанія, Франція, Італія (більше 55 %).

Бюджетоутворюючими податками розвинутих країн світу є податок на майно і податок з доходів фізичних осіб, які вважають одними із найбільш досконалими видами фіскальних інструментів.

Пропозиції. Виходячи з проведеного дослідження та враховуючи досвід розвинутих країн, з метою підвищення ефективності адміністрування місцевих податків і зборів та збільшення надходження до регіональних бюджетів, є необхідність щодо забезпечення таких умов:

1. Для урегулювання механізму нарахування податку на нерухомість в Україні, провести інвентаризацію майна, запровадити ефективну систему оцінювання об'єктів нерухомості з використання прогресивної ставки оподаткування пропорційно зростанню ринкової вартості житла. Доречно було б застосовувати коригувальні коефіцієнти, які відображають місце розташування об'єкта нерухомості та встановити контроль за оформленням об'єктів нерухомості Укрдержреєстром, для запобіганням зловживання та ухилення від сплати майнового податку.

2. Зменшити податкове навантаження на фонд оплати праці з компенсацією втрат бюджету за рахунок зниження неефективних видатків бюджету, що створить умови для виходу бізнесу із тіні.

3. Удосконалити оподаткування малого бізнесу та спрощену систему оподаткування з метою мінімізації зловживань.

4. Посилити фіскальну потужність регіонів за рахунок реформування й перерозподілу системи оподаткування.

5. Зараховувати податок на доходи фізичних осіб до місцевих бюджетів.

6. Розширити перелік місцевих податків і зборів за рахунок запровадження податків і зборів цільового спрямування, таких як:

– податок на рекламу;

– акцизний податок на шкідливі для здоров'я людини продукти харчування та безалкогольні ароматизовані та підсолоджені напої, який мав би добрий фіскальний потенціал у поповненні доходної частини місцевих бюджетів;

– податок на утримання домашніх тварин;

– податок на в'їзд та перебування автомобілів в історичній частині міст;

– збір за організацію аукціонів і лотерей у межах адміністративно-територіальної одиниці;

– проведення розважальних заходів у містах та інших населених пунктах;

7. Налагоджувати взаємодію роботи органів місцевого самоврядування та органів Державної фіскальної служби України.

Висновок

Стабільність і надійність системи оподаткування на місцевому рівні визначає міцність місцевих бюджетів, достатність їх джерел, а в кінцевому підсумку зумовлює добробут територіальних громад. Система податків, що формує місцеві бюджети, повинна стати інструментом стимулювання ділової активності, планування та прогнозування економічного розвитку. Податкова система місцевого рівня повинна стати реальними інструментом впливу місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування на економічну діяльність, на якість життя населення. При створенні ефективної системи місцевого оподаткування в Україні потрібно враховувати досвід розвинутих країн світу та більш глибоко теоретично обґрунтовувати методики розробки проектів податкових реформ на законодавчому рівні.

Список літератури

1. Пальчук В. Місцеві бюджети в умовах фінансової децентралізації [Електронний ресурс]. Local budgets are in the conditions of financial decentralization В. Пальчук // Україна: події, факти, коментарі. – 2017. – № 6. – С. 41–51. Режим доступу: <http://nbuviap.gov.ua/images/ukraine/2017/ukr6.pdf>.

2. Деркач М.І. Фіскальна децентралізація як фактор забезпечення сталого розвитку України / М.І. Деркач. Fiscal decentralization as factor of providing of steady development of Ukraine. // Фінанси України. – Вип. 2 – 2011. – С. 56–63.

3. Боровик П.М. Вдосконалення механізмів справляння місцевих податків і зборів в Україні / П.М. Боровик, Б.С. Гузар, Н.В. Лиса. Perfection of mechanisms of production of community charges and collections is in Ukraine // Збірник наукових праць Уманського національного університету садівництва. – 2016. – Вип. 88(2). – С. 55–62.

4. Вознюк О.В. Потенціал місцевих бюджетів в умовах фінансової нестабільності / О.В. Вознюк. Potential of local budgets is in the conditions of financial instability. // Наукові записки Національного університету “Острозька академія”. – 2016. – №3 (21). – С. 103–108.

5. Кобушко І.М. Аналіз механізму перерозподілу податкових надходжень в умовах податкової децентралізації / І.М. Кобушко, М.Ю. Абрамчук, І.В. Павленко. An analysis of mechanism of redistribution of tax receipts is in the conditions of tax decentralization // Вісник СумДУ. – 2015. – №4. – С. 57-64.
6. Пономаренко Є.Б. Реформування організації та реалізації бюджетного процесу: основні напрями, проблеми та шляхи їх вирішення / Є.Б.Пономаренко, Н.А. Вакарюк. Reformation of organization and realization of budgetary process: basic directions, problems and ways of their decision. // Вісник ЖДТУ. – 2015. – №4 (74). – С. 185-191.
7. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 року [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>
- 8.Офіційний сайт Державної казначейської служби України. – Режим доступу: <http://treasury.gov.ua>.
- 9.Офіційний веб-сайт Державна Фіскальна служба України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://minrd.gov.ua/ru/>
10. Звіт Державної казначейської служби України про виконання Зведеного бюджету України за 2017–2018 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://treasury.gov.ua>
11. Проблеми місцевих бюджетів (інфографіка) / Аналітичний портал. Ціна держави [Електронний ресурс]. Режим доступу:<http://costua.com/news/96-decentralization-i>.
12. Офіційний сайт Міністерства фінансів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua/control/uk/index>.

References

1. Pal'chuk V. „Miscellaneous budgets in the conditions of financial decentralization” [Electronic resource] / V. Pal'chuk // Ukraine: events, facts, comments. – 2017. – 1 6. – S. 41–51. Access mode: <http://nbuviap.gov.ua/images/ukraine/2017/ukr6.pdf>.
- 2.Derkach M.I. Fiscal decentralization as factor of providing of steady development of Ukraine / M.I. Derkach is // Finances of Ukraine. – Vip. 2 – 2011. – S.56-63.
3. Borovik P.M. Perfection of mechanisms of production of community charges and collections in Ukraine / P.M.Borovik, B.S. Guzar, N.V. Dog-fox // Collection of scientific labours of the Uman national university of gardening. – 2016. – Vip. 88(2). – S. 55-62.
4. Voznyuk O.V. Potential of local budgets in the conditions of financial instability / O.V. Voznyuk of // the Scientific messages of the National university of “Ostroz'ka academy». – 2016. – 13 (21). – S. 103-108.
5. Kobushko I.m. Analysis of mechanism of redistribution of tax receipts in the conditions of tax decentralization / I.M. Kobushko, M.Yu. Abramchuk, I.V. Pavlenko // Announcer SUMDU. – 2015. – 14. – S. 57-64.
6. Ponomarenko E.B. Reformation of organization and realization of budgetary process: basic directions, problems and ways of their decision / E.B.Ponomarenko, N.A. Vakaryuk // Announcer ZHDTU. – 2015. – 14 (74). – S. 185-191.
7. Internal revenue code of Ukraine from Decembers, 2, 2010 with changes by the brought in Laws of Ukraine in 2017-2018 years. [Electronic resource]. Access mode <http://zakon4.rada.gov.ua>.
- 8.Official site of Government treasury service of Ukraine. it is access Mode: <http://treasury.gov.ua>.
- 9.An official web site is Government Fiscal service of Ukraine [Electronic resource]. it is access Mode: <http://minrd.gov.ua/ru/>.
10. Report of Government treasury service of Ukraine on implementation of the Erected budget of Ukraine after 2017– 2018 [Electronic resource]. it is access Mode: <http://treasury.gov.ua>.
11. Problems of local budgets (infografika) / An analytical portal is Cost of the state [Electronic resource]. Mode of dostupu:<http://costua.com/news/96-decentralization-I>.
12. Official site of Ministry of finance of Ukraine [Electronic resource]. it is access Mode: <http://www.minfin.gov.ua/control/uk/index>.

L. M. Luchyshyn

Lviv Polytechnic National university

A ROLE OF TAXES AND COLLECTIONS IS IN PROFITS OF LOCAL BUDGETS

© Luchyshyn L.M., 2019

Local budgets, it is the most numeral link of the budgetary system of Ukraine, which is its foundation, and financial decentralization is the factor of success of social and economic development of regions. Additional plenary powers, passed on a local level, strengthened the role of local budgets and

extended a tax base. One of main principles of successful development of the state there is the effective system of local self-government.

The presence of own money at local level strengthens economic independence of organs of self-government, activates economic activity, allows to develop the infrastructure of region, extend economic potential, discover and draw on reserves of financial resources. It enables local authorities in more complete volume to satisfy necessities and interests of territorial societies and assists economic and social development of territories.

Described in the article basic problems of administration of community charges and collections, them financial efficiency, and also analysis of factors which influence on the dynamics of entering budget.

In the period of economic, political and social crisis, especially actual is a problem of providing of profitable part of budgets of organs of local self-government money resources.

One of important sources of profits of budgets of organs of local self-government there are community charges and collections which are the effective mechanism of forming of resource potential of local budget.

Increase of role of community charges and collections and increase of their part in the own profits of local budgets, is one of main tasks financially budgetary politicians of the state.

An important place in forming of profits of local budgets belongs to development of local taxation.

As establishment of size of rates of community charges and collections (scope, certain the Internal revenue code of Ukraine) belonged exceptionally to jurisdiction of organs of local self-government, that is why have a real influence on yields of the noted payments to the proper budgets

Accordingly, forming of considerable part of own profits of local budgets is in direct dependence on that, as far as effectively the organs of local self-government will be able to organize all complex of works on introduction and mobilization of community charges and collections.

Keywords: administration of community charges, tax mechanism, fiscal efficiency, privileges and preferencii.